

הסובר "זה וזה גורם — מותר" אף בעבודת כוכבים, ולכון סובר "שוקק וזרחה לרוח", וכל שכן בשאר איסורים, ולכון סובר בערלה "אם נטע והבריך והרכיב מותר" והוא התנאה של הברייתא שנאמר בה "שדה תזרע ופרה תשחט".

ואילו חכמים חולקים עליו וסוברים "זה וזה גורם — אסור", ולכון סוברים שאסור לזרות רוח —

ומה שקשה לך: אם כן למה אסור רבי יוסי לזרוע יrokerות בימوت הגשימים מפני הנבייה?

נתרן: אכן, רבי יוסי איינו אסור, אלא —

רבי יוסי לדבריהם דרבנן קאמיר להו אומר כן [לצורך הוויוכוח] לדעת חכמים:

כשהמע רבי יוסי שחכמים אוסרים בימות הקץ מפני הצל, אמר להם: לדידי מותר אף בימות הקץ, ואף שננהן מן הצל, מכל מקום "זה וזה גורם — מותר" והואות שגם הקרע מצימה את הירוקות — מותר —

אבל — אומר רבי יוסי — לדידכו, לדבריכם שאסורתם בימות החמה⁽¹¹⁸⁾ דאמוריתו שאתם

שודוקא בנתורה יש היתר בהולכת לים המלח, אלא שסוברים שמוליכים השבון דמי העצים שבפט. ועיין בתשובות אבני מלואים [סימן ו].

118. עיין לעיל [עמוד הקודם העורה 15] שהבאנו בשם הריטב"א, שלדעת התוס' מוכראים לומר, שהגמarachorה בה מסבorthם שם שצל וקרע הם שני גורמים נפרדים, ואינו בכלל "זה וזה גורם".

אבל הרמב"ן מבא בר"ן סובר, שהגמara לא chorה בה, ומה שאמרה "אלא לדידכו" אינו

הברייתא "שדה תזרע ופרה תשחט"? אלילמא אם תאמר, רבנן דנהלכו על רבינו אליעזר בעציהם —

וחמתה הגמרא: אדרבה, אחמורי מהגמרי הרוי הם גם הם אוסרים את הפת בדברי רבינו אליעזר, וסוברים "זה וזה גורם — אסור", אלא שמחמים ואינם מחירים בהולכת לים המלח?!

אלא רבנן דשאוד הסוברים שאפילו אם נפל האיסור בסוף, וכל שכן אם נפלו בכת אחת מותרת העיטה, מטעם "זה וזה גורם".

וחמתה הגמרא: אימר דשמעת לחו לרבען דמקולי, מתי שמענו אותו מקילים — בשאור, כלומר באיסור תרומה ובשאר איסורים —

אבל בעבודת כוכבים — מי מקילי האם יש לנו ראייה ברורה שהם מקילים. וממן ההורחה להעמיד את ההורחה המקילה גם בעבודת כוכבים — לשיטתם?

ומסקין: אלא נתרן כמו שתירצנו הוא רבי יוסי והא רבנן — ורבי יוסי הוא התנא

הוא "בעין", ולא מועיל על כך פדיון. התוס' והרי"ף ומלחות ה' ובהשגות הראב"ד [שם במסכת פסחים] חולקים, וסוברים שדברי רבינו אליעזר: يولיך הנהה לים המלח, מדובר דוקא בנתורה הפת באחרות, يولיך הנהת דמי הפת. ואין די בהולכת דמי העצים, מפני שהוא וואים את כל הפת כאיסור. והקשה בחידושי הר"ז: מניין להם להפריז על המדה, ולהוליך דמי כל הפת, ולמה לא נחשיב לפי חשבון דמי העצים בפת. הר"ן והרא"ש, מסכימים לדעת התוס'